

Sygn. akt: I ACa 802/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Dorota Ochalska - Gola
Sędziowie:	SA Alicja Myszkowska (spr.) SA Anna Beniak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Grażyna Michalska

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2013 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. K.**

przeciwko **(...) Związkowi (...) w Ł.**

o ustalenie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 23 kwietnia 2013r. sygn. akt II C 1612/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt 1 i 2 i ustala, że A. K. jest członkiem zwykłym (...) Związku (...) w Ł.;

II. zasądza od (...) Związku (...) w Ł. na rzecz A. K. kwotę 1.000 (jeden tysiąc) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I ACa 802/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2013r. w sprawie z powództwa A. K. przeciwko (...) Związkowi (...) w Ł. o ustalenie, Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił powództwo i orzekł w przedmiocie kosztów procesu, (wyrok k. 168)

W uzasadnieniu powyższego wyroku Sąd Okręgowy podniósł, że powód wnosił o ustalenie, że jest członkiem zwykłym pozwanego rolniczego zrzeszenia branżowego, co kwestionowała strona pozwana. W świetle poczynionych ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy oddalił powództwo, stwierdzając jego bezzasadność. Powołując się na ugruntowane

orzecznictwo sądów powszechnych i Sądu Najwyższego na gruncie art. 189 kpc, na podstawie którego powód oparł swoje żądanie, Sąd Okręgowy uznał, że powód przede wszystkim nie posiada interesu prawnego w żądaniu przedmiotowego ustalenia, gdyż zgodnie z § 10 i § 13 Statutu (...) członek, który utracił członkostwo może ponownie ubiegać się o ponowne przyjęcie do zrzeszenia. W konsekwencji powód dysponuje możliwością uzyskania pożądanego członkostwa na drodze postępowania wewnątrzorganizacyjnego.

Dodatkowo - niezależnie od kwestii braku interesu prawnego - Sąd Okręgowy podniósł, że dochodzenie praw związanych z członkostwem w (...) na drodze sądowej przed sądem powszechnym, z uwagi na samorządność stowarzyszeń, nie może stanowić kolejnej instancji od orzeczenia sądu dyscyplinarnego **II** instancji. Weryfikacja poprawności orzeczenia sądu dyscyplinarnego przez Sąd powszechny ma bowiem wyłącznie formalny charakter, tj. może zmierzać jedynie do oceny, czy postawiony członkowi zarzut, będący podstawą wykluczenia, jest zgodny z rzeczywistym stanem rzeczy i czy stanowi statutową przyczynę wykluczenia. Natomiast kwestia wyboru rodzaju i stopnia surowości sankcji pozostaje poza zakresem kognicji Sądu powszechnego, o ile tylko zastosowano sankcję przewidzianą w statucie za określonego rodzaju przewinienie. Tymczasem powód nie zgadzając się z treścią orzeczenia sądu dyscyplinarnego jednocześnie nie zaprzeczył, a nawet nie podejmował żadnej próby podważenia podstawy faktycznej tego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, a także z uwagi na fakt, że kwestionowane przez powoda orzeczenie Sądu koleżeńskiego **II** instancji nie było obarczone żadną wadą proceduralną, Sąd Okręgowy oddalił przedmiotowe powództwo jako bezzasadne.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc. (uzasadnienie k. 169 - 172)

Powód zaskarżył powyższy wyrok apelacją w całości, zarzucając obrazę art. 189 kpc, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i wadliwe przyjęcie, że wobec możliwości ponownego ubiegania się o przyjęcie w poczet członków związku, powód nie posiada interesu prawnego w wytoczeniu powództwa o ustalenie, a także art. 233 § 1 kpc, poprzez sprzeczne z materiałem dowodowym przyjęcie, iż w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko powodowi nie doszło do naruszenia przepisów Statutu (...), jak również regulaminu sądu koleżeńskiego, działającego przy związku, w stopniu, który miałby istotny wpływ na wynik tego postępowania, a także ocenę zasadność pozbawienia powoda członkostwa w (...) w oderwaniu od przesłanek określonych w § 13 ust. 3 Statutu (...), tj. naruszenie przez powoda przepisów wewnątrzzwiązkowych oraz działania przezeń na szkodę związku, jak również w oparciu o niekompletny i ograniczony do zeznań stron oraz załączonych dokumentów materiał dowodowy.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę kwestionowanego wyroku i uwzględnienie przedmiotowego powództwa i zasądzenie od strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, (apelacja k. 180 - 187)

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, (odpowiedź na apelację k. 193 - 194)

W toku rozprawy apelacyjnej strona zadeklarowała gotowość ugodowego rozwiązania niniejszego sporu. Strona pozwana wyraziła zgodę na zakończenie procesu poprzez uznanie żądania pozwą:, w tym w zakresie żądania zwrotu kosztów procesu w kwocie 1.000 złotych. Powód jest ponownie przyjęty w poczet członków związku, (protokół rozprawy apelacyjnej k. 204 - 204v i pismo - k. 206)

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wobec faktu, że strona pozwana uznała na etapie postępowania apelacyjnego żądanie pozwu, co jest wiążące dla Sądu - zgodnie z treścią art. 213 § 2 kpc - wobec brak

przeciwskazań do takiego uznania, gdyż uznanie to nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego, ani nie zmierza do obejścia prawa, na podstawie art. 386 § 1 kpc, Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w punkcie

1 i 2 i ustalił, że powód A. K. jest członkiem zwykłym (...) w Ł. i zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.000 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu